

[Camre.]

øges stadig. Antallet af kendte tilsætningsstoffer og sprøjtemidler etc. overstiger 20.000. Er de skadelige?

Man kan ikke i dag give det endelige svar på dette spørgsmål. Men skal det besvares, må der dels forskes toksikologisk og biokemisk, dels udbygges en offentlig kontrol med anvendelsen af disse stoffer.

Der er altså ikke nogen grund til at være synderlig optimistisk med hensyn til, at den mad, vi får, er giftfri, og jeg synes også, at de forhold, som netop fremhæves af erhvervslivet på dette område, tilsiger os at stramme lovgivningen meget væsentligt. Det kan ikke være rigtigt, at det kun er et mindretal af meget store virksomheder, der kan operere på eksportmarkederne, fordi de små ikke selv kan overkomme at klare at overholde den udenlandske lovgivning, fordi der her igen er et nyt virvar af bestemmelser, som må forekomme overordentlig uoverskuelige.

Vi har med særlig glæde i socialdemokratiet noteret os det brev, som den radikale folketingsgruppe sendte, nogle få dage efter at vi havde fremsat vort forslag, til statsministeren, hvor man i princippet har stillet de samme krav til en lovreform som dem, vi her har været inde på. I det radikale venstres brev opfordrer man regeringen til hurtigt at nedsætte et ekspertudvalg, der får til opgave at gennemgå den danske levnedsmiddellovgivning, og man anbefaler, at man kigger lidt i den svenske lovgivning og bruger den som grundlag, man ønsker altså i det hele taget arbejdet fremskyndet.

Vi har været opmærksom på, at der i landbrugsministeriet er nedsat et udvalg til forenkling af levnedsmiddellovgivningen, nedsat i april 1970, og vi forstår også, at det er nedsat bl. a. under pres fra den radikale gruppe og specielt måske fru Dagmar Andreasen, men vi er lidt bange for, at det, man her har fået, ikke ganske er, hvad fru Dagmar Andreasen havde tænkt sig. Vi er med andre ord bange for, at det udvalg vil være meget, meget længe om at nå frem til et anvendeligt forslag. Vi tror, at udvalget i for høj grad er bundet af den bestående lovgivnings temmelig snærende bånd, og når det radikale venstre taler om et ekspertudvalg, der skal udarbejde forslag til en ny

lov, så har jeg faktisk forstået det sådan, at det ikke var landbrugsministeriets udvalg, man tænkte på.

Vi er vidende om, at erhvervene er blevet anmodet om at udpege to repræsentanter til at indtræde i landbrugsministeriets udvalg, og vi er også vidende om, at den ene af disse repræsentanter, en højt anset kemiker, der er ekspert i moderne levnedsmiddellovgivning, i slutningen af februar 1971 forlod udvalget i protest mod, at det ikke var muligt at komme nogen vegne med en modernisering og forenkling.

I det hele taget må vi i disse spørgsmål, synes jeg, virkelig drøfte problemerne med erhvervenes folk. Mange erhvervsvirksomheder råder faktisk over en ekspertise, som kommer på højde med og måske overgår den, som staten beskæftiger.

Hele den lovgivning, der ligger her, er, som det er nævnt af specielt hr. Morten Lange, noget, som har en nær sammenhæng med indsatsen imod den almindelige forurening, og jeg er ganske enig med hr. Morten Lange i de betragtninger, han gjorde gældende om, at det vil være vældig væsentligt, at vi i udvalget får set meget nøje på, hvilken administrativ opbygning vi skal foretage for at sikre, at begge problemer løses mest hensigtsmæssigt, og at man tager hensyn til de mange grænseområder.

Jeg vil sige til hr. Amtoft, at netop fordi dette er et forslag til folketingsbeslutning og ikke en lov, er vi naturligvis ikke gået dybt ned i udformningen af den nøjagtige opbygning af strukturen i amter, kommuner og stat, men vi har i overordentlig høj grad været opmærksom på den betænkning, der ligger fra hygiejnekommissionen, og vi er enige i, at de lokale, de amtslige, sundhedskommissioner må indtage en central rolle i en lov.

Hr. Amtoft spurgte også, hvorledes man skulle forstå begrebet ernæringsmæssige normer, som nævnes i vort forslags punkt 1. Det, vi her specielt har tænkt på, er de normer, de regler for berigelse af fødevarerne, som man f. eks. finder i det lovforslag, som netop er fremlagt før påske i Sverige. Vi kunne også ønske os at gå videre og f. eks. reducere sukkerstofferne m. v. Jeg tror, at man i de kommende år gennem forskningen på disse ernæringsmæssige områder vil kunne komme frem til en hel del